

OHNISKO

Počítame s vami...

november – december 2021

SLOVO KAZATEĽA

Čas úžasu nad zázrakom Božej lásky

BLAHOŽELANIE K 100. NARODENINÁM

Rady na dlhovekosť

PRE MLÁDEŽ

Múr

TÉMA

Veriť v nemožné

Čas úžasu nad zázrakom Božej lásky

Vianoce sú od 4. storočia slávené ako narodenie Krista. Predtým sa v prvotnej cirkvi slávil nedeľa ako deň Kristovho zmŕtvychvstania a Veľká noc ako výročný sviatok tohto zázraku. Pri stanovení pripomienky a oslavy narodenia Pána Ježiša v Betleheme nešlo ani tak o presný dátum. Skôr sa bolo treba popasovať s gnostickou herézou, ktorá odopierala Hospodinovi stvoriteľskú úlohu. Oslavou Kristovho narodenia do ľudskej podoby cez stvorenie Božie, narodením zo ženy, z Márie Panny, zdôraznili význam stvorenia v Božom programe spásy. Využili starú tradíciu o stvorení. Po počiatkových pokusoch Hippolyta, Klementa Alexandrijského a iných bol alexandrijský výpočet dátumu stvorenia vypočítaný na 25. marca 5493 pred Kristom. Stvorenie sveta sa preto pripomínalo nášho 25. marca. Kresťanská cirkev použila túto tradíciu, rozvinula ju: Ježiš je prvotina nového stvorenia, Jeho vzkriesenie znamená niečo úplne kvalitatívne nové, čo tu ešte nikdy nebolo a čo sa zjavilo práve až na Veľkú noc. V ňom sme aj my nové stvorenie. To nové stvorenie malo svoj začiatok v počatí (zvestovaní) 25. marca. A dieťa prišlo na svet o 9 mesiacov: 25. decembra. Hospodin je Stvoriteľ všetkého telesného a Darca nového stvorenia, ktoré je spojené s Ježišom narodeným v Betleheme.

V cirkvi bola a je dôležitou prípravou na tento sviatok. Vtelenie Božieho Syna Ježiša malo byť zároveň pripomienkou druhého príchodu Krista. Vyvrcholeniu a ukončeniu dejín všetkého stvoreného predchádza príprava ľudí a celého sveta. Preto je začiatkom nového cirkevného roka už prvá adventná nedeľa a príprava trvá štyri adventné týždne. V mnohých východných cirkvách sa prekrýva s obdobím pokánia a vnútornej prípravy 40 dní pred Vianocami. Nie je historicky isté, kedy presne sa advent v cirkvi zaviedol, ale odborníci vravia, že advent cirkev zaviedla už v 5. storočí.

Čo mi dal tohtoročný advent 2021? Každý rok mám pocit, že advent prichádza na ľudí ako strašiak, akosi náhle a s nárokmi. Často od ľudí počujem, že sú zle pripravení zvládnuť nápor toho, čo ich čaká: čistenia príbytku, výzdoby domova a kostola, prípravy na vianočné vystúpenia a tak podobne. Uvažovanie o narodení Krista sa dostáva do rámca rozličných, najmä tradičných činností. Niežeby som mal niečo proti čisteniu, upratovaniu a výzdobe. Tieto činnosti mi nevadia (najmä keď sa ich nemusím zúčastňovať!). Ale potrebujem si nájsť čas na rozjímanie. Tento rok je to lepšie, mám akosi viacej času. Rozmýšľam nad štyrmi poslednými vecami, ktorými sú smrť, súd, nebo a peklo. A počujem Boží hlas, ktorý mi ticho, ale naliehavo vraví: Rob pokánie. Nepodľahni komerčným tlakom a buď bdelý. Modli sa: „Maranatha!“ (*Pane náš, prid’!* 1Kor 16, 22). Nezabúdaj na spoločenstvo svojho cirkevného zboru, na spoločenstvo rodiny, príbuzných a známych, na susedov a všetkých, ktorí potrebujú počuť a zažiť spásu, stať sa novým stvorením v Kristu. Obdaruj ľudí dobrým slovom. Ak sa dá, aj iným darčekom. A buď vďačný.

Milá čitateľka, milý čitateľ Ohniska,

čo Ti dal tohtoročný advent 2021? Prajem Ti, aby Vianoce boli pre Teba i pre každého veriacieho príležitosťou chváliť Boha – za svetlo stvorenia, za Slnko, Mesiac a hviezdy, za požehnanie odpočinku noci. Chváliť Boha za svetlo Izraela, za Zákon, prorokov a múdrosť Písma. Chváliť Boha za Ježiša Krista, Božieho Syna, lebo On je Emanuel, Boh s nami, Knieža pokoja. Nech je pre Teba advent a jeho vyvrcholenie vo Vianociach zvláštnym časom, časom úžasu nad zázrakom Božej lásky.

Pavel Procházka

Vyznanie pri jasliach

Kým som Ťa postretol, veril som, že zlato,
kadidlo a myrha
môžu človeka obšťastniť a odstrániť ľudskú
vinu.
No teraz, keď vidím Teba, Pane Ježišu, viem,
že šťastie je len v tom,
keď všetko, čo mám, dám Tebe a nič späť si
nežiadam.

Kým som Ťa postretol, nemal môj život
zmysel ani cieľ.
Každý nový deň mi bol iba prostriedkom na
zahnatie nudy.
Teraz, keď vidím Teba, Pane Ježišu, viem – a
rozochvieva ma to
až do hĺbín –, že mám koho milovať, komu
služiť a pre čo žiť.

Kým som Ťa postretol, myslel som, že nebo je
voľakde v modrej diaľave,
ďaleko, ďaleko, kam sa iste nikdy nedostanem.
Teraz, keď vidím Teba, Pane Ježišu, viem,
že nebo je všade tam,
kde čo aj len na chvíľočku zastaneš v ľudskej
podobe.

Úryvok z básne E. P.

Je to možné?

Nemyslela som si, že budeme niekomu blahoželať k 100. narodeninám. Je to skoro neuveriteľné, ale je to tak. Brat Vlastík Maláč z Prahy sa v decembri dožil krásnych 100 rokov. Pamätám si brata Maláča z rôznych konferencií a tiež z Bechyně, kam sme chodievali ako mládež. Niekedy tam dirigoval spevokol alebo hudobníkov a napomenul ich, keď nehrali celú notu, ale polovú. ☺ Je radostné vidieť, že stále slúži Bohu a verí v Neho. Pieseň *Pán Bůh je síla má, všechna obrana má*, ktorú sa naučil ako mládežník, ho sprevádza doteraz. Spomínal na to počas nedávnej slávnosti v Prahe. Na stom výročí hovoril storočný človek. Je to možné?

Ak si dôkladne všimneme grafiku na obálke, vidíme, že písmená „NE“ tam prišli ľudia. Vzniklo tak slovo NEMOŽNÉ. V tomto čísle však nechceme hovoriť o našich pochybnostiach, strachu, neviere, ale o tom, že máme a môžeme veriť Bohu, ktorý dokáže nemožné. Jedna pani mala smutný životný príbeh. Nemohla mať deti. Bola už staručká a teda zmierená s tým, že sa nič nezmení. Ľudia ju pokladali za neplodnú a hovorili o nej, že je neplodná – tak je to v jednom verši u Lukáša (1, 10); akoby chcel anjel zdôrazniť, že čo povedia ľudia, nedá sa zmeniť.

Posledné slovo však nemajú ľudia, strach, beznádej, vírus, ale Boh. „... lebo u Boha **nič nie je nemožné**,“ dokončil vetu anjel. Mária tomu uverila a odišla navštíviť príbuznú Alžbetu. Myslím si, že spolu radostne spievali pieseň o mocnom Bohu, ktorý robí zázraky. Nenosme „NE“ k slovu MOŽNÉ. Neplánujeme len veci, ktoré dokážeme urobiť sami. Boh hľadá ľudí, cez ktorých dokáže nemožné.

Povzbudenie z čítania počas vianočných sviatkov Vám za redakčnú radu praje

Milena Belková

Veriť v nemožné

Skôr než sa rozžiarila prvá vianočná hviezda, muselo sa stať niečo nemožné.

Zasnúbené dievča, na pohľad veľmi pôvabné, malo pred Bohom úctivý rešpekt. Čoskoro sa jej patrilo vydávať; taký bol vtedy obyčaj a ona dychtivá a neskúsená sa ho s radosťou chystala dodržať. Do manželstva mala vstúpiť s mužom, ktorého rodičia pomenovali Jozef. Plán sa už poskladal, všetko sa starostlivo nachystalo a zosnovalo. Potom sa však stalo čosi nevidané a neslýchané...

Márii sa zjavil anjel Gabriel a zvestoval jej, že čoskoro počne a porodí dieťa. Bude to chlapec, neobyčajný, volať sa má Ježiš. Jeho úlohou bude vykúpiť všetok ľud z hriechu; On bude splnením proroctiev a odvekých snov izraelského národa o príchode Vykupiteľa.

Či sa Mária začudovala? Och, a ešte ako! Veď bola dosiaľ mužom nedotknutá, tak ako by sa malo uskutočniť predpovedané materstvo? Myšlienku aj vyslovila nahlas, odhalila otázku, v ktorej sa však okrem iného skrývala aj neochvejná oddanosť Bohu. Nech by od nej Stvoriteľ žiadal čokoľvek, už vopred bola rozhodnutá podvoliť sa a kráčať v ústrety svojmu údolu.

Anjel rozumel jej zmýšľaniu, a preto ju uistil, že sa vonkoncom nemá strachovať. Čo sa v nej totiž zrodí, bude počinom Ducha Svätého. A ona uverila, čím sa naveky zapísala do srdca kresťanstva.

Len čo sa Jozef dopyčul, že jeho snúbenica je v požehnanom stave, zaumienil si, že zasnúbenie zruší, ale urobí to tak, aby sa detaily čo najmenej preniesli na verejnosť. Nechcel Máriu potupiť, ale mužská hrdosť mu ani nedovoľovala splniť si voči nej záväzok. Čaká predsa dieťa, ktoré nebolo splodené v manželskom zväzku.

Našťastie to Boh zariadil a poslal Jozefovi sen; prisnil sa mu v ňom ten anjel, ktorý sa predtým prihovril výnimočnej matke budúceho Spasiteľa. Gabriel ho povzbudil, aby sa nebál oženiť sa s ňou; vysvetlil mu, že počatie nie je obyčajné a že Mária je i naďalej žena nepoškvrnená.

Napokon sa dvojica spojila v manželstve a sľub daný Bohom dozrel do pravého času. Prv než sa udeje zázrak, musí sa uveriť v nemožné. Najskôr treba vložiť dôveru do toho, že z panny vyšiel Zá-

chranca sveta a že Jeho pričinením sa zmenil vzťah Boha k ľudstvu. Že to pôsobí neuveriteľne, to nič. Stačí si uvedomiť, že pre Boha nie je nič nemožné. On je všemohúci.

Michaela
Mihoková

Ježiš, najkrajší zo všetkých,
zostúpil k nám,
aby sa naše škaredé srdcia mohli
stať v Božích očiach krásnymi.
Ann Voskampová

Anjelská zvest'

Pastieri na betlehemských kopcoch si obtiahli ťažké plášte, ktoré ich chránili pred hvízdavým vetrom. Ich oči boli zvyknuté na tmu. Každých pár okamihov vzhliadli, aby pohľadom skontrolovali kopce, či na nich nespozorujú vlky alebo zlodejov. Nechceli prísť o ovce svojou neopatrnosťou. Zrazu svah zalialo žiariace svetlo a oslepilo ich svojou veľkou intenzitou. I uvideli pred sebou stáť Pánovho anjela v lesklom odeve. Pastierov sa zmocnil veľký strach. „Nebojte sa!“ vyhlásil anjel zvonivým hlasom. „Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ (Lk 2, 10 – 11)

Sotva to dokázali pochopiť. Dobrá správa! Veľká radosť! V meste Dávidovom sa tejto noci narodil Syn Dávidov, Pánov Mesiáš! Anjel žiariaci samotnou Božou slávou to vyhlásil. Musí to tak byť! A anjel pokračoval (Lk 2, 12): „Toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslích.“ – Aké zvláštne znamenie! – Na premýšľanie však nebol čas. Teraz žiariaci anjel vyletel do plnej výšky a odrazu sa s ním zjavilo množstvo nebeských zástupov, ktoré chválili Boha a volali: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom, ktorých on miluje.“ (Lk 2, 14) – Žiara a sláva sa šírili celým nebom. Víťazné „Sláva Bohu na výsostiach!“ sa odrážalo od kopcov a ozývalo sa z dolín ako dunenie hromu, ako hukot veľkého vodopádu. Znova, zas a zas sa po úbočiach

valili vlny chvály, až napokon hlasy začali slabnúť a pastieri už len z diaľky počuli „Sláva, sláva, sláva...“, ktoré napokon úplne stíchlo.

„Počuli ste anjela,“ hovorili medzi sebou pastieri, „ohlásil nám, že dnes sa narodil Syn Dávidov, Pánov Mesiáš. Je tam v Betleheme, musíme Ho nájsť. Anjel nám povedal „bábätko zavinuté do plienok, ležiace v jaslích“.“ A tak pastieri sledovali hviezdu a tá ich doviedla na to miesto ku vchodu do jaskyne. Vošli dovnútra a kľakli si pri jaslích, hľadiac na spiaceho chlapčeka, celého pevne zavinutého do plienok, vyhlasovali: „Prišiel Vysloboditeľ, Syn Dávidov, Pánov Mesiáš.“

Starý pastier chvíľu kľáčaľ a mlčal. Nakoniec vstal, vzal matku za ruku a pritisol ju svojou: „Mária, Boh ti zveril, aby si vychovala Jeho vlastného Syna. Neboj sa, naše modlitby sú s tebou!“ Dal pokyn ostatným pastierom a tí vstali, opustili jaskyňu i jasle s Božím dieťaťom. Pastieri nemlčali o tom, čo videli. Rozšírili dobrú správu široko-dáľeko. Potom sa vrátili k svojim stádam a starostlivo pásli baránky, ktoré boli určené ako obeť na Veľkú noc. A hoci to nemohli vedieť alebo v tej chvíli celkom dobre pochopiť, uvideli v jaslích Vysloboditeľa, Božieho Baránka, ktorý sa narodil ako veľkonočná obeť za hriechy celého sveta.

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj všetkým nám!

Daniel Zajac

Prianie čitateľom

Každá chvíľa je príležitosťou začať. Počiatky sa rodia z nádeje. Nádej, ktorú vyznávame, je večná; lebo sa odvíja od večného Boha, ktorého máme. Upína sa k Nemu a očakáva Zázrak. Nech sa aj vo Vašom srdci zrodí tento Zázrak, ktorý zmení nemožné na prislúbenie. Pridržajme sa Ho!

Požehnané sviatky Kristovho
narodenia Vám praje
redakčná rada Ohniska

Vlasti, ďakujeme...

Sestra Miroslava (Vlasta) Procházková, veďúca ekonomického úseku ústredia našej cirkvi, k 30. 9. 2021 ukončila pracovný pomer a odišla do dôchodku. V cirkvi pracovala od r. 1984, posledných 25 rokov v ústredí. Pri tejto príležitosti jej superintendent Štefan Rendoš odovzdal malý darček: brošňu a retiazku s príveskom v tvare perly, zápisník so spomienkami a prianiami od spolupracovníkov a, samozrejme, kytičku kvetov. Zo spomienok vyberáme len niektoré.

Sestra Vlasta, vidím veľkú podobnosť medzi Tebou a statočnou ženou z knihy Prísloví 31, 10 – 31, o ktorej zaznelo vyznanie, že je „cennejšia než perly“ (31, 10). Vďaka Ti za Tvoju dlhoročnú vernú službu v ECM. Do ďalších rokov Ti vyprosujem Božiu blízkosť do každej oblasti života.

Štefan Rendoš

S Vlastičkou som pracovala v ústredí vyše 20 rokov. Ako v rodine, tak aj v práci boli občas nedorozumenia, ale v podstate nič hrozné, čo by pokazilo náš vzťah. Vlastu som videla pri práci, ktorú mala rada. Nebola to pre ňu len práca, ale služba. Za papiermi v kancelárii videla konkrétnych ľudí. Záležalo jej na raste cirkvi,

na Božom kráľovstve. Tešila sa, keď sa konali evanjelizácie, tábory pre deti, pre mládež, a bola smutná, keď to nefungovalo. Mala veľké srdce aj pre núdznych, ktorí často klopali na dvere kancelárie. Naučila som sa od nej byť milšia k týmto ľuďom a tiež nevyhadzovať staré obálky. ☺

Ďakujem, mama Vlasti, za spoločné roky v ústredí.

Milena Belková

Ďakujem, Vlasta, za Tvoju vernosť a ochotu, ktorú si prejavovala v službe, a že si verne stála po boku svojho manžela Pavla. Bola si veľmi ochotná pomáhať mi s účtovníctvom. Prajem Ti z Božieho slova áronovské požehnanie a hlavne Božiu ochranu.

Jarmila Nagyová

Drahá Vlasta, ďakujem Bohu za Teba ako kolegyňu, ale takisto aj človeka, ktorý verne a v skromnosti ukazoval na Krista svojim konaním a službou. Som veľmi vďačný Bohu za Tvoje svedectvo viery, ale aj oddanosti Božiemu dielu. Za láskavý prístup a záujem poradiť, pomôcť. Ďakujem, že si! Do nasledujúcich rokov Ti prajem pokojné a spokojné prežitie dní, v ktorých i naďalej budeš prinášať požehnanie svojim milovaným v Kristu i v rodine. Ďakujem. ☺

Pablo Absolon

Budeš mi chýbať, Vlasti. Kto sa prvý zdvihne umývať riad?? Kto bude neustále pobehovať pomedzi ľudí a naplňovať ich potreby, keď jednému bude chýbať chliebík, druhému práve pohár vody... Kto bude trpezlivo vysvetľovať každú účtovnú položku ústredia, zastávať sa ľudí v zboroch? Kto sa bude snažiť každého pochopiť? Kto bude v ľuďoch donekonečna hľadať dobro??? Možno ľudia časom zabudnú, čo všetko si na ústredí robila, koľko toho si mala na starosti a koľko toho si urobila: ale nikdy nezabudnú na pocit, aký pri Tebe mali. Na hodnotu, ktorú si im dala. To jediné prežije a bude odovzdané ako Kristov odkaz ďalej.

Maňa Kušiaková

Rady na dlhovekosť

Keď som sa ho opýtal „Ako sa máte, brat Maláč?“, odpovedal: „Nič ma nebolí, nemám žiadne choroby, mám len jeden problém – som starý. ☺ Po Prahe sa pohybujem aj sám, v nedeľu na bohoslužbu ma privezú autom.“

Spomínali sme i jeho návštevy na Slovensku. V Trnave už nebol, ale do Sereď chodil na rôzne pracovné konferencie. Pýtal sa ma tiež na Sládkovičovo. Keď som sa snažil zapôsobiť, že aj môj otec má už dosť rokov (83) a strýko Štefan dokonca 94, hovoril o nich ako o „mládenkoch“. ☺

Chcel som poznať jeho rady na dlhovekosť. Najprv povedal: „Nie je to moja zásluha.“ Ale čitateľom Ohniska posielal dve rady, ktoré praktizoval. Prvá je z českého príslovia: „**Jez do polosyta, pij do polopita, vyjdou ti naplno léta.**“ A druhá je adresovaná workoholikom (čo aj brat Maláč kedysi bol) a týka sa eliminácie stresu: „**Nikdy nedělej dnes tolik, kolik si mohl ještě včera.**“

Pripravil Luboš Tagaj

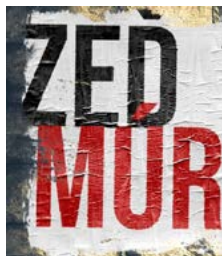
Na Výročnej konferencii v Prahe 5. – 7. 11. 2021 bolo možné stretnúť aj brata Ing. Vlastimila Maláča, CSc., najstaršieho člena ECM. V decembri sa dožíva nádherných 100 rokov. Súčasťou Výročnej konferencie bola aj odložená oslava 100. výročia metodistickej misie v Československu z minulého roka 100 + 1, takže brat Maláč je o rok mladší ako misia. Jedna z fotiek konferencie ho zachytáva, ako pracuje s mobilom. Chvilku sme sa rozprávali, zaspomínali... a z toho vznikol tento krátky rozhovor.

Čo o bratovi Maláčovi vieme?

Brat Vlastík Maláč sa narodil 22. 12. 1921 vo Viedni ako druhé dieťa českým rodičom. Jeho otec tam slúžil ako kazateľ v českom cirkevnom zbore. Po presídlení do Československa sa kazateľská rodina často sťahovala – v roku 1929 najprv na Slovensko do Bratislavy, neskôr do Plzne, do Slaného a potom do Jihlavy. Vysokú školu mohol vyštudovať až po vojne. Pracoval na vývoji slúchadiel a reproduktorov, neskôr na rozbere a syntéze reči. Spolu s fonetickou Blankou Borovičkovou publikovali na túto tému množstvo vedeckých prác, na základe ktorých získal hodnosť kandidáta vied. Jeho viera v Pána Ježiša i osobná disciplinovanosť a odvaha mu pomáhali prekonávať rôzne životné prekážky. V civilnom zamestnaní pracoval do 65 rokov, potom prišiel a pracoval v kancelárii pražského ústredia do r. 1992 ako technický redaktor časopisu Slovo a život. Ale v cirkvi pracoval celý život ako ordinovaný diakon a laický kazateľ. Dlhé roky tiež hrával v miestnom zbore Praha 2 na organe.

MÚR v Mikulove

Česko-slovenská konferencia mládeže ECM sa konala kúsok od Bratislavy v krásnom Mikulove 17. – 19. 9. 2021 na tému MÚR/ZED. Zo Slovenska sme sa zúčastnili šiesti. Konferencia sa začala v piatok, chvál

viedla chválospevová skupina z viacerých českých zborov. V piatok mal slovo na tému **Múr medzi mnou a Bohom** brat Štefan Rendoš.

Tému MÚR sme niektorí zažili na vlastnej koži. Mal som zdravotné problémy s uchom, a tak naša služba chválami bola ohrozená. Ďalší múr bol, že sme stáli na diaľnici za Bratislavou dlho v kolóne pre ťažkú haváriu. Ale seminár, na ktorom sme mali slúžiť s M. Belkovou, sme stihli. ☺ (Teda až druhý. Mali sme mať dva.) Jeho názov bol **Do éteru cez múr alebo Evanjelium cez internet** a rozprávali sme o tom, ako sme začali nahrávať bohoslužby (mládežnícke, detské a nedeľné), aký to má efekt a čo všeličo sme pritom zažili.

Kazateľ Ctirad Hrubý nás veľmi srdečne privítal. Po seminároch bol spoločný obed a po ňom zábavná hra v meste. Večer sme s Es-

ter a Millen viedli chvály a modlitby (ja som len hral, lebo som mal stále zaľahnuté v uchu). Potom na tému **Múr medzi mnou a druhými** hovoril Milan Mrázek. V Korinte mali spor, či sa môže jesť mäso obetované modlám (1Kor 8). Hlasovali sme, kto je za, kto je proti. ☺ Brat Milan zdôraznil, že nemáme presadzovať svoj názor, pretože ide o brata, za ktorého Kristus zomrel. Dnes sa cirkev rozdeľuje, napríklad už len pre očkovanie! My kedysi vzdialení sa teraz môžeme zísť pod Kristovým krížom a tam si podať ruku. Cirkev musí byť miestom, kde vidíme druhého takého vzácneho, že nebudeme chcieť mať múry. Milan sa modlil za to, aby nás Boh urobil inými, ako je tento svet: aby sme boli spoločenstvom s rešpektom a láskou.

Timo Tagaj

MÚR MEDZI CIRKVOU A SVETOM

Na túto tému hovorila na mládežníckej konferencii v Mikulove sestra superintendentka Ivana Procházková. Sú múry, postavené strachom a nenávisťou, napr. Veľký čínsky múr, Berlínsky múr, Terezín, ale aj múry medzi duchovnými a laikmi, charizmatikmi a intelektuálmi, katolíkmi a evanjelikmi. Takéto múry sme Bohom povolaní silou Ducha Svätého rozoberať a boriť. My máme stavať iný múr. Má tri kvádre: pokánie, odpustenie a obet'. Týmto múrom je Kristus a tiež Jeho telo; Cirkev ako spoločenstvo, ktoré žije pokáním, odpustením a obet'ou.

Ešte existujú múry, ktoré nemáme búrať: múry kostolov a modlitební, tiež múry domov, určené na bývanie, varenie, lásku, rodenie detí a ich výchovu, kde sa staráme o svojich chorých. Sú to múry domov, kde si prajeme v kruhu svojich milovaných odísť do večného domova. Tieto múry sme opäť volaní Bohom a silou Ducha Svätého obnovovať a spevňovať a opravovať v nich trhliny. Na záver sestra Ivana prečítala znovu to krásne zasľúbenie z Izaiáša (58, 9b – 12): „Ak odstrániš zo svojho streda jarmo, ukazovanie prstom a zlomyseľné reči... (...) ... budú ťa volať opravár trhlín a obnovovateľ ulíc na obývanie.“

Čo ma potešilo v Mikulove

Do Mikulova na mládežnícku konferenciu som sa dostala len vďaka pozvaniu brata kazateľa Ctirada Hrubého, aby sme povedali viac o službe nahrávania detských bohoslužieb. Potešilo ma, keď som tam v nedeľu uvidela Ivanu a Petra Procházkovcov. Objali sme sa a smiali, že sme sa my starí mládežníci dostali na mládežnícku konferenciu. ☺ Na nedeľných bohoslužbách boli aj ľudia zo zboru, takže sme veľmi nevytrčali. Stretla som aj Marušku a Vlada Lehockých. Počas

rozhovorov s Ingrid a Ctiradom som sa dozvedela, akí sú ľudia v zbore milí. Keď bola ich rodinka v karanténe, ľudia im podali darčeky. A keď nemohli byť bohoslužby, jedna sestra aj tak vždy priniesla do modlitebne na kazateľnicu čerstvé kvety. Srdečnosť miestnych ľudí som počas tohto víkendu v zbore tiež zažila. Majú dobrý vzor v kazateľovej rodine. Videla som ich slúžiť pri pulte, v kuchyni, dokonca neskoro večer pri upratovaní modlitebne. Potešilo ma, že im veľmi ide o to, aby bohoslužby boli vždy, keď je to možné. Lebo v spoločenstve človek dostáva novú silu, povzbudenie a vieru.

Milena

Spoločenstvo v cirkvi sa nedá ničím nahradiť

Rozhovor

Róbert a Rachel Zacharovci boli týždeň na Slovensku na návšteve u Robových rodičov. Ochoťne venovali Ohnisku zo svojho vzácneho času dovolenky, za čo sme im veľmi vďační. Rozhovor s Rachel prebehol v slovenčine. Bolo prekvapujúce, ako dobre jej ide slovenský jazyk a aké výrazy pozná (,serepetičky' a ďalšie, ktoré nie sú v článku spomenuté). Na posledné tri otázky odpovedal Robo.

U neho je na to zvyknutá, lebo on rozpráva len po slovensky, tak. On je taký pokojný a dobrý. Inak slovenčinu počuť aj z našich okien prostredníctvom hudby.

A kto z vás sa venuje hudbe?

Danko hrá na gitare. Najprv mu niekto zo zboru daroval malú gitaru. Potom si kúpil obyčajnú gitaru, tú si zobral do internátu. Cez leto si kúpil aj elektrickú. Má rád slovenské pesničky. Na internete si nájde akordy a do

toho hrá. Potom to počuť až na ulicu.

Takže Danko sa pripravuje na návrat na Slovensko? ☺

Asi. No ešte chodí do školy. V meste, kde študuje, sa prihlásil do zboru, je tam aktívny. Tento slobodný zbor robí misiu na ich univerzite. V zbere sa o študentov pekne starajú a kazateľ ich pozve každú nedeľu na obed. Raz Danko volal Robovi: „Hádaj, čo som mal na obed. Maďarský perkelt.“ ☺

V koľkých zboroch je Robo kazateľom?

V troch zboroch je na plný úväzok a vo štvrtom na polovičný úväzok. Ten je vzdialený 15 km. Tento posledný zbor je spojený z dvoch denominácií, kazateľka tam má všetko na starosti, ale Robo tam raz za mesiac káže. A raz za štvrtok tam káže s vysluhovaním Večere Pánovej.

Ty niekde pracuješ?

Nie som zamestnaná. Pracujem len ako dobrovoľníčka v zbere. A teraz som z domu začala predaj kozmetiky Avon. Veď každý potrebuje šampón. ☺ V zbere robíme rôzne služby. Telefonujem s ľuďmi, ktorí sú chorí alebo ne-

môžu ísť von, alebo do zboru. Robím korektúry Robových kázni, najmä keď to ide do tlače, do časopisu, aby tam neboli chyby. V nedeľu mu pomáham, čo potrebuje, vyberať piesne alebo hrať na klavíri. Robo si zvykol, že som mu po ruke, takže spolupracujeme. Od septembra začneme v zbere s besiedkou, po 18 mesiacoch. Pred korunou sme varili jedlo, ale to je teraz pozastavené.

Ktoré služby v zbere ste museli zastaviť?

Okrem bohoslužieb skoro všetko. Napríklad každý štvrtok chodilo na obed 70 seniorov. To tu funguje už asi 20 – 30 rokov. Varili dvaja hlavní kuchári plus piati dobrovoľníci zo zboru pomáhali s prípravou, väčšinou tí istí. Ja som pomáhala pri rozdávaní obedov. Teraz sa nás ľudia pýtajú, či zase nezačneme variť. Možno začneme, ale s menšou kapacitou, tak pre 20 – 30 ľudí na dva turnusy, lebo tí, čo varili, sú seniori nad 70 rokov. Teraz boli rok doma a nevedia si predstaviť, ako tam budú s rúskom 5 hodín pracovať. Lebo všetko pripraviť, nakrájať zeleňinu a iné trvá aj 4 – 5 hodín, a variť s rúskom na tvári nie je ľahké. A takto postupne, po jednej činnosti musíme uvažovať, ktorou začneme. Mali sme veľké vyhodnotenie služieb; čo bolo a čo sa dá zmeniť. Pýtame sa, či dobrovoľníci vládzu a či máme dosť ľudí na tie akcie. Po roku prestávky môžeme pracovať s novými metódami.

Niektorí hovoria, že korona všetko zavrela a že sa nedá nič robiť. Začali ste aj niečo nové?

Áno. Keď nemohli byť bohoslužby, každý piatok sme mali vpredu pred kostolom otvorený priestor, dali sme na ulicu stoly. Ľudia si mohli za drobné kúpiť čaj, domáce koláče, kávu, knihy, CD alebo nejaké drobnosti (,serepetičky'), čo naši ľudia priniesli do zboru.

Ako reagovali okoloidúci?

Ľudia sa zastavovali a tešili sa. Mysleli si, že už máme otvorený kostol. Pýtali sa, či už budeme podávať aj obedy. Alebo či budú boho-

služby. Takto sme sa mohli s mnohými ľuďmi rozprávať a vysvetliť, že na bohoslužby sa musia nahlásiť alebo môžu pozeráť z domu. Proste ľudia videli, že aj keď bohoslužby nie sú, my sme tam. Mohli sme sa s nimi rozprávať.

Zažili ste aj niečo zaujímavé pri tejto službe na ulici?

Jedna sestra zo zboru, volá sa Jinny, tam stojí s nami a predáva svoje doma vyrobené pohľadnice. Pozná veľa ľudí, pozdraví ich asi 50. Tak to je s ňou také veselé. Alebo keď ľudia zistili, že ponúkame knihy, veľmi sa potešili. Knižnice boli dlho zatvorené. Najväčší záujem však bol o puzzle. Ľudia nám hovorili, že im takto rýchlejšie prejde čas, lebo televízia sa nedá stále pozeráť, a keď sú sami a nikoho nemajú, potrebovali zmenu. Takže v zbere sme stále vyhlasovali, kto má puzzle, nech priniesie. ☺

Puzzle ste úspešne rozdali. ☺ Čím sa zaobráte v súčasnosti?

Pred niekoľkými rokmi jedna kazateľka z anglikánskej cirkvi založila sklad so školskými uniformami, ktoré rodičia musia deťom kupovať za vysokú sumu. Ona bola veľmi aktívna, vyhlásila to do rozhlasu, do TV a zbierala všetko, čo jej ľudia priniesli, a potom rozdelila podľa škôl. Každá škola má iné logo na uniforme. Táto kazateľka sa však cez koronu odsťahovala. Po nej túto prácu prevzala jedna pani, ktorá nedávno oslovila v našom meste všetky zbory, aj náš. Hľadala nejakých spolupracovníkov, ale nikto nechcel. Mňa to veľmi oslovilo, lebo napr. len jeden sveter stojí 20 eur. No staršovstvo nebolo nadšené, lebo je s tým veľa práce.

Ako to dopadlo? Začali ste so skladom s uniformami?

Nakoniec sme sa do toho dali. Rok a pol tie veci boli zatvorené v sklade. Všetko sme museli prezrieť: nohavice, blúzky, sukne, svetre. Tretina vecí sa musela vyhodiť, boli vlhké. Prišivala som chýbajúce gombíky. Veci sme rozložili podľa farieb a podľa škôl a potom sme

Rozprávate sa doma občas aj po slovensky?

Len Danko rozpráva doma po slovensky. Jemu veľmi záleží na tom, aby aj Emi vedela po slovensky. Teraz je už neskoro pre Emi, lebo sme to nerobili od začiatku. Keď sa jej niečo jednoduché opýtame po slovensky, hnevá sa. Ale na Danku sa nehnevá.

dali oznam na Facebook. Ľudia prišli. Nechápali, že je to zadarmo. Niektoré veci boli nové, ešte s visačkou. Hovorili, koľko eur ušetrili, a veľmi ďakovali. A pýtali sa: „Nemáme platiť?“ „Nemáte košík na dobrovoľné príspevky?“ Tak potom Robo vyhrabal nejaký košík. ☺ Bola by som rada, keby tento sklad zostal v našom zbore, lebo priestory máme, tak o tom musíme povedať staršovstvu a dať im „chrobáka do hlavy“.

Aktuálna otázka: Rúška a testovanie, ako to vyzerá v Anglicku?

Nosenie rúšok je teraz na vlastnej zodpovednosti, kde kto nosí. Tak ja nosím všade. Mladšie deti nie sú zaočkované, tak napr. Katka si musí doma robiť test 2-krát za týždeň (z nosa aj z hrdla), aby mohla chodiť do školy. Keď sme išli s Robom teraz na Slovensko, museli sme ísť na PCR test do zdravotného strediska. Aj po príchode domov musíme ísť na PCR test, aj keď sme zaočkovaní.

Tri otázky pre Roba. Ako si zvládol to ťažké obdobie pandémie?

Robo: Za tieto dva roky sme sa naučili veľa vecí v osobnom aj v cirkevnom živote. Mnohé veci sa zmenili. Ťažké bolo, keď prestali bohoslužby a začali sme ich nahrávať. Pri nahrávaní som sa stále pozeral na seba a počul som svoj hlas. Keď sme konečne mali jednu bohoslužbu

vonku pred zborom, bol som rád, že sa už nebudem pozerat' na svoju tvár. Tešil som sa, že idem kázať, a stál som oproti skleneným dverám, na ktoré svietilo slnko. A v odraze som uvidel seba! To bolo hrozné! ☹

Čo ťa v poslednom čase teší?

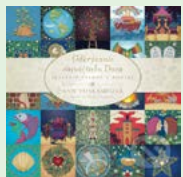
Veľmi ma potešil návrat do zboru, do spoločenstva; že sa obnovili bohoslužby a v nedeľu spolu chválime Pána. Byť v zhromaždení veriacich ľudí mi veľmi chýbalo. Keď sme minulý rok v marci museli zatvoriť kostoly, bolo to ako čierna noc, čierny piatok. Ani sme si neuvedomili, ako ťažko bude znovu začať. Niektorí starší ľudia sa však do zboru nevrátili, pozerajú bohoslužby z domu. Ale mnohí sa schádzajú, aby našli Pána a boli upevnení. Sú to vzácne chvíle. Spoločenstvo v zbore sa nedá ničím nahradiť.

Máte nejaký aktuálny modlitebný predmet?

Spoločenstvo sa teraz trochu rozdeľuje pre rôzne názory, ako sa chrániť, ako žiť, ako veriť. V Anglicku je cirkev rozdelená na dva tábory, čo sa týka porozumenia manželstva a ľudskej sexualit. Je to veľmi napäté a prosím vás o modlitbu.

Rozhovor sa uskutočnil 23. 8. 2021 v Sere-di, pripravila M. Belková

Rozbaľte ten najväčší Dar!

Nádherný návod, ako prežiť očakávanie príchodu Spasiteľa úplne inak, ako sme boli doteraz zvyknutí. Vyberiete sa po stopách Ježišových predkov a príbeh za príbehom budete spoznávať jednotlivé konáre Jeho rodostromu. Keď v celej šírke spoznáte Boží plán spásy, od záhrady Eden cez jasličky a ešte ďalej, nanovo sa do Neho zamilujete. Knižka **Odkrývanie najväčšieho Daru** spojí rodinu a prinesie pokoj a radosť. Je plná pestrofarebných ilustrácií, obsahuje otázky a aktivity pre celú rodinu. Nepremeškajte stretnutie s Ježišom. Rozbaľte Jeho príbeh.

Ann Voskampová je vydatá, má 48 rokov. S manželom majú štyroch synov a tri dcéry. Najmenšia päťročná dcérka je adoptovaná z Číny.

Ako začínal deň George Müller (zakladateľ sirotincov v Anglicku)

„Pred svetom vstávam; volám o pomoc; dúfam v Tvoje slovo.“ (Ž 119, 147)

Keď som býval v Neilworthe, Pán sa rozhodol, že ma naučí jednu pravdu, ktorá mi prináša úžitok aj po vyše štyridsiatich rokoch.

Jasne som uvidel, že prvou veľkou a základnou úlohou, ktorej sa mám každý deň venovať, je to, aby moja duša bola šťastná v Pánovi. Nemal som sa zaoberať tým, nakoľko by som mohol slúžiť Pánovi alebo ako by som Ho mohol osláviť, ale ako by som svoju dušu urobil šťastnou a nasýtil svojho vnútorného človeka. Pretože hoci by som sa snažil kázať pravdu neveriacim, byť prospešným pre veriacich, priňať úľavu utrápeným alebo inými spôsobmi by som sa snažil správať v tomto svete ako Božie dieťa – keby som nebol šťastný v Pánovi a neživil a neposilňoval každodenne svojho vnútorného človeka, to všetko by som robil v nesprávnom duchu. Mám takú rozsiahlu prácu, že keby som pracoval 24 hodín denne, nestihol by som všetko, čo je pripravené pre moje ruky, nohy, myseľ a srdce. Žiadne množstvo práce nemôže nahradiť zanedbané čítanie Písma a modlitbu. Pán nepozera na veľkosť našej služby, ale na ducha, v ktorom konáme Jeho prácu.

Dovtedy som mal vo zvyku venovať sa hneď ráno po oblečení modlitbe. Teraz vidím, že najdôležitejšie, čo som mal robiť, bolo: venovať sa čítaniu Božieho slova a rozmyšľať o ňom; aby bolo moje srdce potešené, povzbudené, napomínané a vyučované, a tak pri rozjímaní vstúpilo do hlbokého spoločenstva s Pánom. Preto som skoro ráno krátko poprosil o požehnanie pre Jeho drahé Slovo a hneď som začal rozjímať nad Novým zákonom. V každom verši som hľadal, ako z neho získať požehnanie: nie kvôli verejnej službe Slovom,

nie aby som kázal to, o čom som meditoval; ale preto, aby som získal potravu pre vlastnú dušu. Výsledok je takmer vždy ten, že po niekoľkých minútach som vedený k vyznávaniu, ďakovaniu, príhovorom či prosbám. Takže hoci som sa nemodlil, napriek tomu sa to čoskoro zmenilo na modlitbu. Pritom mi Pán dal aj to, čo som použil ako duchovný pokrm pre iných.

Človek nie je spôsobilý fyzicky pracovať dlhší čas bez toho, aby sa nenajedol, a keďže to ráno robíme bežne, má to tak byť aj s naším vnútorným človekom. Preto ho musíme sýtiť, to každý musí pripustiť. Čo je teda potravou pre nášho vnútorného človeka? Nie modlitba, ale Slovo Božie. Nie je jednoduché čítať Božie slovo tak, aby nám neprešlo iba myseľou ako voda, ktorá pretečie potrubím, ale musíme zvažovať, čo čítame; rozjímať a aplikovať to do svojho života.

Anka Gajdošová

Úvahy na každý deň môžu byť pre čitateľa užitočnou pomocou pri denných stíšeníach nad Písmom. Kniha môže byť aj darčekom pre Vašich blízkych. Nech prinesie všetkým čitateľom povzbudenie, útechu a požehnanie! Krátke

úvahy nad biblickými textami pripravili autori z AC, BJB, CB, ECAV, ECM, KZ a Ref. kresť. cirkvi.

Cena: 4,50 €/ks + poštovné
Objednávku môžete poslať e-mailom na mission@umc.sk

Stálo to za to!

Často počuť, čo všetko sa pre koronu nedá. Vďaka Bohu, sú ľudia, ktorých to neodradí a objavia iné možnosti. A tie sú veľakrát lepšie, ako boli tie predtým. 3. septembra 2021 sa uskutočnil už tretí ročník Timothy Premeny tour v Michalovciach. Náš zbor ECM v Michalovciach od začiatku spolupracuje na tejto akcii. Oslovili sme Petra Vala, aby nám o nej povedal viac.

Môžeš čitateľom vysvetliť, čo je Premena tour?

Je to projekt, ktorého hlavným cieľom je spájať rôzne spoločenstvá a služby z okolia a spoločne slúžiť na Božej vinici. Jeho zámerom je naštartovať úplne obyčajných ľudí, aby zažívali neobyčajné veci s Pánom Bohom. Prihovárať sa a žehnať rôznym oblastiam verejného života, ako je školstvo, verejná správa, politika, zdravotníctvo, polícia, súdnictvo, podnikanie, zábava, a vyzývať Boží ľud na modlitebnú „adopciu“ všetkých predstaviteľov mesta a verejného života.

Kedy ste začali spoluprácu?

V roku 2019. Keď si spomeniem na ten prvý ročník, moje srdce napĺňa vďaka a chvála

nášmu Bohu. Možnože pre niekoho bol najväčším zážitkom koncert skupiny Timothy, no pre mňa osobne to boli modlitby. Toľko zážakov, ktoré som za tie tri ročníky zažil, by sa dalo napísať do jednej veľkej knihy.

Môžeš spomenúť konkrétne zážitky?

Napr. Boh sa postaral o financie, keď mi dal úplne neznámy brat alebo sestra do rúk nemalú sumu. Spomínam si, ako mi chýbalo ešte 20 eur, a zrazu jedna sestra, ktorú som v živote nevidel, mi podala do rúk stravné lístky s prosbou o odpustenie: že peniaze nemá, ale dáva to, čo má – stravné lístky v hodnote 20 eur. Bolo až neuveriteľné vidieť, ako sa modlíme v čínskej reštaurácii: hlavný kuchár mal problémy s krížami a my sme ochotne a bez zábran zložili na neho ruky a modlili sme sa za jeho uzdravenie. Dokázate si to predstaviť? Plná reštaurácia a my sa modlíme za hlavného kuchára z Číny.

To muselo byť zaujímavé. Aké to bolo tento rok?

Oproti minulým ročníkom, keď bolo všetko v kultúrnom dome, sa to teraz z dôvodu koronavirových opatrení konalo vonku na hlavnom námestí v Michalovciach. Malo to hlavne jednu veľkú výhodu – neobmedzený priestor vonku – kopa neznámych ľudí len tak prechádzajúcich sa po námestí.

Pre koronakrízu sa síce jedny dvere zavreli, ale otvorili sa oveľa väčšie.

Áno. Organizátori priniesli pre deti aj skákací hrad, za necelých 30 minút sme tam mali kopy detí aj s rodičmi. Chtiac či nechtiac boli na koncerte spolu so svojimi deťmi. Ďalej organizátori pozvali aj bubnovú show Batida, ktorá mala mimoriadny úspech hlavne medzi mladými. A, samozrejme, skupina Timothy. Jednoducho super. Marian Lipovský je stálica na gospelovej scéne. Jeho poslanstvo a piesne chvál ma vždy chytia za srdce. Medzi chválami odzneli aj svedectvá. Napr. Filip, ktorý hrá za futbalové mužstvo Zemplín Michalovce. Jeho svedectvo o Bohu, športe ma fakt motivovalo a myslím, že aj ľudí na námestí. Rovnako povzbudzujúce boli modlitby a prosby pastora a farárov za mesto.

Ako vnímaš zmeny, ktoré priniesla pandémia?

Za necelý rok a pol sa situácia v meste dosť zmenila. Rozprával som sa s niektorými ľuďmi. Mal som pocit, že ten rok a pol im ubral možno polovicu života. Stratená práca, zdravotné problémy, minimálne sociálne kontakty mali na určitú časť populácie neblahé účinky. Nevieť to ani vyjadriť, ale akoby sa z ľudí vytratila viera, že ešte príde dobré časy. Hľadám vhodné slovo, ale ľudia akoby boli „ubíť“ tým všet-

Zástupcovia cirkví: ECAV, AC, ECM, CB a Marian Lipovský (Timothy)

kým. Tiež je tu aj duchovná stránka. V dôsledku korony išli do popredia online bohoslužby. Ľudia si na to zvykli a po uvoľnení opatrení akoby stratili chuť navštíviť chrám alebo bohoslužbu. Aj pre strach z choroby akoby nachádzali viac v online priestore ako v reálnom svete. Zvláštna to doba!

Oplatilo sa robiť túto akciu v tejto ťažkej dobe? Vidiš nejaké výsledky?

Som veľmi vďačný za Premenu tour a za to, že to ľudia aj v týchto časoch robia. I napriek okolnostiam neváhajú dať do týchto akcií svoj čas, peniaze. Premena tour bola pre mňa osobne veľkým povzbudením, že sa nesmieme vzdávať ani v týchto časoch, keď vlastne nevieme, čo bude o týždeň alebo o mesiac. Asi najviac ma potešili mladí ľudia, ktorí i napriek obmedzeniam majú vždy takú malú iskričku v očiach. Myslím, že i akcia Premena tour im ukázala nový pohľad na vec a na problémy tohto sveta.

Máš nejaké povzbudenie pre čitateľov?

Ako kresťania aj napriek obmedzeniam nesmieme stratiť vieru, chuť a zápal pre Boha. Ako sa hovorí v Písme (Mt 5, 13): „Ak soľ stratí chuť, čím bude osolená?“ Po skončení Premeny tour sme mali hodnotiace stretnutie, kde sme asi všetci prišli k záveru, že to stálo za to. I napriek tlaku musíme hľadiť vždy dopredu a nevzdávať sa. To prajem všetkým nám.

Petrovi Valovi za rozhovor ďakuje M. B.

Chceme žiť múdro?

V nedeľu 22. augusta 2021 kázal v zbore ECM v Sereďi brat Róbert Zachar, ktorý žije posledné roky s rodinou v Anglicku. S manželkou Rachel boli po roku a pol na týždňovej dovolenke u Robových rodičov.

Božia milosť nás drží „nad vodou“. Niekedy to ani nevieme a potrebujeme niekoho, aby nám to povedal, alebo potrebujeme prežiť, aké je to bez Boha, a potom sa veci stanú pre nás vzácné.

„Hľadajte, ako by ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale ako múdri...“ (Roháčkov preklad; Ef 5, 15)

Chceme žiť múdro? A žijeme múdro? – Tieto otázky som položil aj v našom hlavnom zbore v meste Sittingbourne. Väčšina ľudí tam má okolo 90 rokov. Každý život je iný. Ja si nemôžem porovnať svoj život s vaším. Bol taký chlapík, čo začal stavať loď na suchu. Nikde nebolo more. Všetci si mysleli, že je „blbec“. Bolo múdre, čo robil? On však vedel to, čo ostatní nevedeli. My sa pozeráme na človeka a myslíme si: Takto žiješ? To je múdre, takto žiť? – Lenže možno nevieme niečo, čo on vie – napr. že mu zomrelo dieťa alebo že je smrteľne chorý a má 3 dni života; že ho sklamala cirkev alebo ho zbor vyhodil za to, za čo nemohol. My si myslíme, že vieme všetko. Ale my nie sme tu nato, aby sme súdili tento svet. Nikto z nás. My vydáme počet každý za seba, za svoj život.

Apoštol Pavol nám dáva ťažkú výzvu: **Ži- te múdro**. My hľadáme Božiu slávu v živote, lebo sme sa naučili, že najlepšia cesta je osláviť svojím životom Boha. Aj keď tá cesta môže vyzeráť inak v mojej verzii ako v tvojej, ale my tu nie sme nato, aby sme súdili život iných, ale aby sme oslávili Boha a vzdali vďaku Ježišovi za to, čo pre nás urobil.

Čo je to múdrosť? Ako žiť múdro? Jeden žije tak, druhý inak. Aj v zboroch sme každý iný. Každý máme iné vzory múdrosti, ale keď nás apoštol Pavol vyzýva „*žite múdro*“, odkazuje nás na Krista. On neodkazuje na seba. Aj keď v ďalších pasážach hovorí o tom, aby sme napodobňovali jeho život, lebo on napodobňuje Krista, ale nie vo všetkom máme napodobňovať jeho život. Iba v tom, v čom Pavol napodobňuje Krista. On odkazuje na Krista. To je múdry život.

Žiť múdro znamená konať ako Kristus. Múdrosť je to, čo vieme o Pánovi Ježišovi; to, čo sme od Neho prijali. Definícia múdrosti je v Písme. „Počiatok múdrosti je bázeň pred Hospodinom“ (Ž 111, 10); počiatok múdrosti je veriť, že Boh je – že to nie je len divadielko. Ľudia vo svete si myslia, že my si to len nahovárame alebo že nám vymyli mozgy. Bázeň pred Bohom je, že ja viem, že Boh žije. Nie je to strach, aj keď čiastočne áno, lebo Boh ma vidí. On sa na každého z nás pozerá láskavým okom. My sa Ho nemusíme báť, ale mať pred Ním bázeň.

Trošku si musíme dať pozor, lebo môžeme mať zoznam a určité náboženské pravidlá, ktorými sa chceme zapáčiť Bohu ako ľud v Starej zmluve. Myslíme si, že len to naše je dobré, a keď máme 50 rokov, tak si ten zoznam meníme. Možno si aj súdil druhých ľudí, nevediac, čo oni vedia a prežívajú. Veľakrát sme z toho usvedčení. Pavol hovorí, aby sme boli plnení Duchom Svätým. Na Neho odkazuje aj Pán Ježiš. Keď dáš svoj život Kristovi; keď čerpáš múdrosť a silu, tvoja cesta je s Kristom, On kráča s tebou. Sme vyzvaní, aby sme boli naplňovaní Duchom Svätým. A my sa učíme byť Ním plnení.

Hovoríme, že **máme Ducha Svätého**, ale ja sa to snažím chápať tak, že On má nás. My Ho nemôžeme mať, pokiaľ On nemá nás. Ne-

zarmucujme Ho! Ráno sa Ním chceme naplniť; keď vstaneme, necítíme nič zvláštne, ale vieme, že **ak sme v Kristovi, Duch Boží je v nás**. Nikto to nemôže poprieť ani dokázať, ale je to tak. Tak ako s Božou bázňou. Nikto nemôže dokázať, že tvoj život je niekde nahrávaný v nebeskom štúdiu a Boh sa na to pozerá. Ale my vieme, že to tak je. Chceme, aby som bol pozorovaný svojím Stvoriteľom. Niekedy sa môžeme cítiť, akoby sme neexistovali. Nikto si ťa nevšimne, neprihovorí sa ti dokonca ani v zbore. Ja som rád, že Boh sa na mňa pozerá, že ma pozoruje láskavým okom a vedie ma dobrotivou rukou. To je vzácné.

Plňme sa Duchom Svätým. Niekedy máme prekážky, keď Duch Svätý ani nemôže byť v nás. Niekedy môžeme byť takí arogantní, samospravodliví, presvedčení o svojej pravde, že Duch Boží sa tam nezmesť. Odstráň prekážky. Pokor sa pred Bohom. Tak sa začína evanjelium: „Čiňte pokánie!“ (ROH; Mat 3, 2). Nezačína sa slovami: Prečítajte si Bibliu! – Je to niečo, čo robíš v srdci. Uvedomíš si, že niektoré veci v živote musíš zmeniť. Hneď ako sa to trochu zmení, naplní sa srdce Božími vecami. Veľa vecí, ktoré počujeme v zhromaždení, treba „stráviť“. „Trávenie“ je čas po zhromaždení alebo v živote, ktorý žijeme.

Byť v zhromaždení veriacich ľudí mi veľmi chýbalo. Zhromaždenie je vzácné miesto, kde znie Božie slovo a kde môže byť ľudské srdce zasiahnuté pravdou a svetlom. Nech nám to Boh pomôže prenášať do skutočného života: aby sme sa v zhromaždení nehrali na svätých, ale aby sme prinášali Božie pravdy do života. Nech nás Duch Svätý naplní a aj usvedčí, ak nám niečo bráni, aby sme boli plní Jeho. Nech máme silu, túžbu a smäd patriť Jemu! Nechceme Ho vlastniť, chceme, aby On vlastnil nás.

Prepísala a redakčne skrátila M. B.

Ponúkame...

Vianočné príbehy
na YouTube od Diakonie ECM:
Hansov vianočný príbeh
Cesta za hviezdou 2019
Vianočný zázrak

Detské bohoslužby
si môžete pozrieť
na YouTube ECM Trnava.
Sú tam tieto:

1. Modlitba zachraňuje
2. Pohľadnica pre Petra
3. Raňajky na brehu
4. Čo bude v nebi
5. Malí misionári
6. Hovoriaca kniha
7. Tri oriešky a Martin
8. Vianočné svetlo

Pripravujeme...

Detský a rodinný tábor ECM
10. – 14. 7. 2022
Račkova dolina

Tábor pre rodiny s menšími deťmi
(Ivka Javornická)
Tábor pre deti a dorast
(Milena Belková a Lenka Procházková)
Viac info čoskoro ☺

Mária a Jozef boli na ceste a museli niekde prenocovať. Jediné miesto, ktoré našli, bolo v stajni. V tú noc sa Márii narodilo dieťaťko. Dala mu meno Ježiš. Aké ďalšie mená v Biblii patria Ježišovi? Zistíte to, keď vyriešite úlohy.

1. ÚLOHA: Vyškrtnite všetky písmená Q. Potom vyplňte prázdne políčka písmenkami, ktoré vám ostali.

I Q M Q M Q Q Q A Q Q N Q Q Q Q Q U Q Q E Q Q Q Q Q L Q
Q Q K Q Q Q R Q Q Q Q I Q S Q Q Q T Q Q U Q S Q Q Q Q Q Q
K Q N Q Q I Q Q E Q Q Q Ž Q Q A Q P Q O Q Q K Q Q O Q Q J Q A

1. _____ – to znamená Boh je s nami

2. _____

3. _____

2. ÚLOHA: Dajte písmenká do správneho poradia a zistíte ďalšie Ježišove mená.

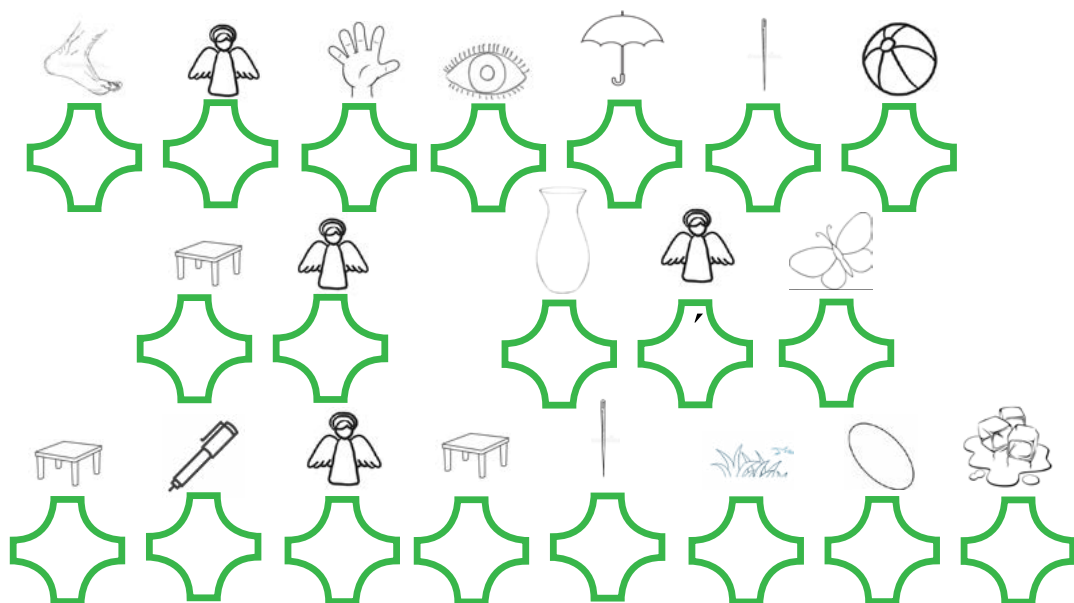
4. AMJETSR _____

5. YNS ČOLKAVE _____

6. ŽBOÍ SNY _____

7. ÁNP _____

3. ÚLOHA: V tú noc boli na poli aj pastieri a strážiili svoje ovečky. Zrazu uvideli anjela. Zľakli sa! „Nebojte sa,“ povedal im anjel, „mám pre vás dôležitú správu.“ – Akú? – Do zelenej hviezdičky vpíšte vždy prvé písmeno slova, ktoré znázorňuje obrázok nad ňou, a zistíte akú. Skrýva sa tu aj ôsme meno patriace Ježišovi.

Správne riešenia nájdete na str. 20.

prip. Lenka Procházková

Holandská evanjelistka Corrie ten Boom: „Nikdy sa nebojte dôverovať budúcnosti, ktorú (tajnička)....“										
Autor: RINGO	jestvuješ	3	latinský (skr.)	pokry lepom	Pomôcky: Noah Capone	Antonov (skr.)	nevlastnil	ohorok	1	papagáj
výplň okien					subtropický strom					
Talian (čes.)					nečistí praním ťažká rieka					
Pomôcky: korec Pamir	väčšia otliepka korálový ostrov					obraz zem. povrchu venoval				
argón (zn.)			klesalo na zem hotel v autobuse							stará dutá miera
decht				vlastnil severský kopytník				Závodný klub pena do kúpeľa		
zbavil chlpov						český súhlas tône				
zločinec gauner						predná časť hlavy smotana (čes.)				
Pomôcky: anona, Avela	taliánsky mafán v USA	znížený tón e 2			pletivá z povráz. nepohybo- val sa					
english as a second language				odvážny človek úsilie						
značka kozmetiky			múr jeden zo zmyslov						atóm (čes.)	potreba kosca
4		O						podmienk. spojka osobné zámeno		
hraním opotrebo- vala (hovor.)							muž. meno (5. 12.) pl.miera (100 m ²)			
francúzsky tenista					množstvo vzniknuté nanesením					
Ema (dom.)					aróma (nem.)					

Správne znenie tajničky z Ohniska september – október bolo: Jeden rozhadzuje a ešte mu pribúda, kým druhý šetrí **viac ako treba, a zakúša núdzu.**

Novinka z ústredia

Po rokoch práce v ústredí ECM odišla do dôchodku sestra **Miroslava (Vlasta) Procházková**. Na uvoľnené miesto 1. 8. 2021 nastúpila sestra **Ing. Iveta Laurovičová** zo zboru Bratislava-Elim. *Sestre Ivete prajeme veľa spokojnosti v novom kolektíve, veľa trpezlivosti a pohody. Nech je práca, ktorú vykonáva, pod Božím vedením.*

Blahoželáme k narodeniu dieťaťa

Milí rodičia **Petra a Maroš Vinceovci**, gratulujeme Vám k narodeniu synčeka **Adamka**. Dostali ste v novembri od Pána vzácny dar. Venujte Adamkovi lásku, pozornosť, čas. *Nech Vám Adamko robí radosť a on nech má vo Vás milujúcich rodičov, ktorí mu budú vždy nablízku.*

Odchod do večnosti

Pán Boh odvolal do večnosti 19. 10. 2021 sestru **Katarínu Meliškovú** vo veku 82 rokov. Sestra Katka uverila v Pána Ježiša ako 17-ročná. Odvtedy

Ho nasledovala a bola šťastná, že aj jej deti, vnúčatá a pravnúčatá slúžia Pánovi. Nechýbala v zhromaždeniach v Sereďi, kam chodila dlhé roky. Milo vítala ľudí v nedeľu večer na bohoslužbách v Sládkovičove. Tešila sa z mladých, ktorí slúžili. Jej úsmev bude všetkým veľmi chýbať. Posledná rozlúčka sa konala 23. 10. 2021 v Sládkovičove.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
E-mail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. úč.: SK07 1111 0000 0000
1169 0028,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Blahoželáme

k narodeninám

V novembri si svoje 75. narodeniny pripomenula naša sestra **Ol'ga Mihoková** z trnavského zboru. *Milá sestra Ol'ga, prajeme Vám všetko dobré, nech pod Pánovou ochranou naďalej nachádzate nádej a pokoj.*

Dary na Ohnisko

(september – november 2021)

Anna Bublincová 20 €
Helena Elizeušová 30 €
Miroslava Procházková 20 €
Michal Tagaj 20 €
Alžbeta Zahradská 20 €
Nemenovaný darca 45 €

Ďakujeme!

Nové číslo účtu na príspevky na Ohnisko je SK07 1111 0000 0000 1169 0028. Do konca roka 2021 platí aj predchádzajúce.

Slávnosť **STO LET ECM** sa konala v Prahe 7. 11. 2021. *Správu s fotkami priniesieme v ďalšom dvojčíse.*

Správne odpovede k Detskému kútiku:

1. Immanuel
2. Kristus
3. Knieža pokoja
4. Majster
5. Syn človeka
6. Boží Syn
7. Pán
8. Narodil sa vám Spasiteľ.

Ohnisko 11 – 12/2021 (8. 12. 2021)

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ